

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 715/2023
13.07.2023. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Биљане Синановић, председника већа, Светлане Томић Јокић, Бојане Пауновић, Дубравке Дамјановић и Гордане Којић, чланова већа, са саветником Андреом Јаковљевић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због два кривична дела лака телесна повреда из члана 122. став 2. у вези става 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Драгана Михајловића, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Крушевцу К 490/22 од 30.12.2022. године и Вишег суда у Крушевцу Кж1 37/23 од 24.03.2023. године, у седници већа одржаној дана 13.07.2023. године, једногласно је донео:

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Драгана Михајловића, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Крушевцу К 490/22 од 30.12.2022. године и Вишег суда у Крушевцу Кж1 37/23 од 24.03.2023. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Крушевцу К 490/22 од 30.12.2022. године окривљени АА оглашен је кривим због два кривична дела лака телесна повреда из члана 122. став 2. у вези става 1. Кривичног законика, за која су му утврђене казне затвора у трајању од по 5 (пет) месеци па је осуђен на јединствену казну затвора у трајању од 7 (седам) месеци, коју ће издржати по правноснажности пресуде, а у коју му се урачунава време проведено у притвору, како је то одређено у изреци пресуде.

Истом пресудом окривљени је обавезан да сноси трошкове поступка и то да плати суду износ од 10.532,00 динара, а на име паушала износ од 10.000,00 динара, а ОЈТ у Крушевцу износ од 12.000,00 динара, све у року од 30 дана од дана правноснажности пресуде, док су оштећене ББ и ВВ ради остваривања имовинскоправног захтева упућене на парницу.

Пресудом Вишег суда у Крушевцу Кж1 37/23 од 24.03.2023. године одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног АА и првостепена пресуда је потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости благовремено је поднео бранилац окривљеног АА, адвокат Драган Михајловић, због повреде закона из члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП, са предлогом да Врховни суд укине

побијане пресуде и наложи Вишем суду у Крушевцу да одржи претрес и донесе на закону засновану пресуду.

Врховни суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости Врховном јавном тужиоцу, сходно одредби члана 488. став 1. ЗКП, те је у седници већа коју је одржао у смислу члана 490. ЗКП, без обавештења Врховног јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета и правноснажне пресуде против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је, након оцене навода изнетих у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Драгана Михајловића, је неоснован.

Неосновани су наводи захтева браниоца окривљеног АА, којима се без нумеричког означавања, указује на повреду кривичног закона из члана 439. тачка 2) ЗКП и с тим у вези истиче да се у радњама окривљеног не стичу елементи два кривична дела лаке телесне повреде из члана 122. став 2. у вези става 1. Кривичног законика, већ се, због испуњености услова за примену одредбе члана 61. Кривичног законика (истоврсност предмета дела, коришћење исте ситуације, јединство места и простора и јединство умишљаја окривљеног), ради о једном продуженом кривичном делу из члана 122. став 2. у вези става 1. у вези члана 61. Кривичног законика, што би довело до блажег кажњавања окривљеног по наведеним пресудама.

Чланом 61. став 2. Кривичног законика прописано је да кривична дела управљена против личности, могу чинити продужено кривично дело само ако су учињена према истом лицу. У изреци правноснажне пресуде наведено је да су кривична дела лаке телесне повреде за која је окривљени АА оглашен кривим, извршена према различитим лицима – оштећеној ББ и оштећеној ВВ, па, пошто се ради о кривичним делима управљеним према личностима, чији је заштитни објекат телесни интегритет или здравље човека, то по оцени Врховног суда, свака радња за себе садржи сва битна законска обележја кривичног дела 122. став 2. у вези става 1. Кривичног законика и не могу чинити једно продужено кривично дело, па тиме што није примењена одредба члана 61. КЗ, већ је окривљени оглашен кривим за два самостална кривична дела правноснажним пресудама, није учињена повреда закона из чл. 439. тачка 2. ЗКП.

Из изнетих разлога, по оцени овога суда, бранилац окривљеног неосновано у захтеву указује да су побијане пресуде донете уз повреду закона из члана 439. тачка 2) ЗКП.

Поред овога, бранилац окривљеног у образложењу поднетог захтева указује на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП и повреде одредаба члана 460. и 462. став 3. ЗКП. Врховни суд се у разматрање и оцену навода у вези наведених повреда није упуштао, јер не представљају законом дозвољене разлоге у смислу члана 485. став 4. ЗКП за подношење захтева за заштиту законитости од стране окривљеног преко браниоца.

Из изнетих разлога, Врховни суд је на основу члана 491. став 1. ЗКП, одлучио као у изреци ове пресуде.

**Записничар-саветник,
Андреа Јаковљевић, с.р.**

**Председник већа-судија,
Биљана Синановић, с.р.**

За тачност отправака
Управитељ писарнице
Марина Антонић